

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXCVIII. — Wydana i rozestana dnia 4. listopada 1917.

Treść: (№ 431 i 432.) 431. Rozporządzenie w sprawie utworzenia wydziału zawodowego handlarzy winem. — 432. Obwieszczenie o zmianie granic północnych obszarów wojennych w Austrii.

431.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa z dnia 1. listopada 1917

w sprawie utworzenia wydziału zawodowego handlarzy winem.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, i rozporządzenia Ministra handlu z dnia 15. czerwca 1917, Dz. u. p. Nr. 257, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wydział zawodowy handlarzy winem i jego siedziba.

Dla zastępowania specjalnych interesów handlu winem tworzy się „Wydział zawodowy handlarzy winem“.

Ten wydział zawodowy ma swą siedzibę we Wiedniu.

§ 2.

Cel wydziału zawodowego handlarzy winem.

Do wydziału zawodowego handlarzy winem należy:

- a) wydawanie opinii i przedstawianie wniosków w sprawach, dotyczących handlu winem, tudzież wykonywanie zarządzeń, obejmujących te sprawy, o ile Minister handlu przekaze je wydziałowi;
- b) współdziałanie przy tych zarządzeniach gospodarstwa wojennego i przejściowego, które odnoszą się do handlu winem.

Uchwały, mające zasadnicze znaczenie, należy podać do wiadomości dyrekcji gospodarczego wydziału kupiectwa (rozporządzenie z dnia 15. czerwca 1917, Dz. u. p. Nr. 257). Jeżeli dyrekcya ta skonstatuje, że odnośne uchwały nie zgadzają się z interesami poszczególnych gałęzi handlu, natenczas winna ona przez wspólne narady z dyrekcją wydziału zawodowego wyjaśnić zachodzące wątpliwości i starać się o porozumienie; jeżeli usiłowania te spełzną na niczem, ma dyrekcya wydziału gospodarczego przedłożyć uchwałę wydziału zawodowego wraz ze swemi uwagami Ministrowi handlu do decyzji.

§ 3.

Skład wydziału zawodowego handlarzy winem.

Wydział zawodowy handlarzy winem składa się co najwyżej z 24 członków, których mianuje Minister handlu z zastrzeżeniem odwołania z pośród handlarzy winem; spełniają oni swe funkcje jako urząd honorowy.

§ 4.

Prawny charakter wydziału zawodowego handlarzy winem.

Wydział zawodowy handlarzy winem jest osobą prawniczą i zastępuje go na zewnątrz jego dyrekcya. W imieniu dyrekcji podpisuje przewodniczący lub w razie doznania przezeń przeszkody jeden z jego zastępców.

§ 5.

Dyrekcya wydziału zawodowego handlarzy winem.

Dyrekcya wydziału zawodowego handlarzy winem składa się z przewodniczącego, dwóch jego zastępców i z dwóch asesorów.

Członków dyrekcji mianuje Minister handlu z pośród członków wydziału z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania; spełniają oni swe funkcje jako urząd honorowy.

Dyrekcya zastępuje wydział na zewnątrz i sprawuje wszystkie czynności, a w szczególności prowadzi także potrzebne pertraktacje z innymi organizacjami gospodarstwa wojennego i państwowego.

Do niej należy rozstrzyganie we wszystkich sprawach, w których nie jest wyraźnie przewidziane powzięcie uchwały przez wydział (§ 7.).

Dyrekcji wolno przybierać na swe posiedzenia fachowych członków wydziału i innych ekspertów w charakterze doradców.

Dyrekcya winna składać wydziałowi bieżące sprawozdania o swej działalności, jest obowiązana do składania rachunków i ma przedkładać corocznie zamknięcie rachunkowe wydziałowi do zbadania i zatwierdzenia.

Przewodniczący zwołuje dyrekcję i wydział na posiedzenia i na nich przewodniczy.

Dyrekcya mianuje urzędników i siły pomocnicze i reguluje prowadzenie czynności. Zasadnicze uchwały w tym względzie i mianowanie osób na stanowiska kierujące podlegają zatwierdzeniu Ministra handlu.

§ 6.

Prowadzenie czynności przez dyrekcję.

Dyrekcya zbiera się na posiedzenia w miarę potrzeby.

Odnosne zaproszenia wystosowuje się do członków dyrekcji i do komisarzy rządowych (§ 10.) pisemnie lub telegraficznie.

Dyrekcję należy zwołać na posiedzenie w ciągu dni ośmiu, jeżeli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub co najmniej dwóch członków dyrekcji, z podaniem przedmiotów obrad.

Dyrekcya jest zdolna do powzięcia uchwał; jeżeli zostali zaproszeni wszyscy członkowie i komisarze rządowi i jest obecnych przynajmniej trzech członków; uchwały jej zapadają większością głosów; w razie równości głosów staje się uchwałą to zdanie, do którego przyłączył się przewodniczący. Komisarze rządowi nie głosują.

§ 7.

Uprawnienia wydziału zawodowego handlarzy winem.

Do wydziału zawodowego należy:

- a) ustalanie zasad dla traktowania spraw, wymienionych w § 2.;
- b) czuwanie nad obrotem kasowym i składaniem rachunków, tudzież powzięcie uchwały w sprawie pokrywania kosztów sprawowania czynności przez wydział;
- c) ustanawianie podwydziałów dla wstępnego obradowania nad pewnymi oznaczonymi kwestyami;
- d) obradowanie i powzięcie uchwały co do wszystkich innych spraw, przekazanych mu przez dyrekcję lub jednego z komisarzy rządowych.

Uchwały wydziału są dla dyrekcji wiążące.

§ 8.

Porządek czynności wydziału zawodowego.

Wydział zbiera się w miarę potrzeby.

Na żądanie jednego z komisarzy rządowych lub na pisemny wniosek przynajmniej sześciu członków wydziału należy zwołać wydział na posiedzenie do dni czterdziestu.

Zaproszenia na posiedzenia wystosowuje się do członków i do komisarzy rządowych pisemnie lub telegraficznie.

Na zarządzenie przewodniczącego albo jednego z komisarzy rządowych można na posiedzenia powoływać znawców z głosem doradczym.

Wydział jest zdolny do powzięcia uchwał w razie obecności przynajmniej 8 członków wydziału, pośród których znajduje się przynajmniej dwóch członków dyrekcji. Przewodniczący głosuje także; w razie równości głosów rozstrzyga jego głos. Komisarze rządowi nie głosują.

Członkowie wydziału mają prawo każdego czasu wystosowywać wnioski do dyrekcji, co do których winna ona powziąć jak najrychlej uchwałę.

Obrady i powzięcie uchwały należy utrzymywać w tajemnicy, jeżeli tak uchwalono albo jeden z komisarzy rządowych tego zażąda.

§ 9.

Szczególne obowiązki funkcyjaryuszy i urzędników wydziału zawodowego.

Wszyscy członkowie dyrekcji i wydziału oraz wszystkie osoby, biorące udział w prowadzeniu czynności, winny przestrzegać najzupełniejszej bezstronności i największej sumienności.

Wszyscy funkcyjaryusze i urzędnicy wydziału są obowiązani przestrzegać tajemnicy co do wszystkich spraw, o których powzięli wiadomość w tym swoim charakterze, a których zużytkowanie lub rozszerzanie pozaurzędowe sprzeciwia się celom wydziału lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstw poszczególnych osób; mają oni to przyrzec na piśmie.

Obowiązkiem dyrekcji jest starać się o to, by zapobiedz nadużyciom przy zużytkowaniu lub podawaniu wiadomości o stosunkach kupieckich, jakie wpłynęły do wydziału.

Urzędnicy i siły pomocnicze winni usłuchać wezwania do udzielenia wiadomości, dostarczonych kancelaryi przez interesentów, tylko wówczas, gdy takie wezwanie zostanie wystosowane do nich przez jednego z komisarzy rządowych lub gdy dyrekcya poweźmie w tym kierunku uchwałę, zatwierdzoną przez jednego z komisarzy rządowych.

§ 10.

Nadzór państwowy.

Wydział zawodowy handlarzy winem stoi pod nadzorem państwowym, sprawowanym przez dwóch komisarzy rządowych. Mianuje ich Minister handlu względnie Minister rolnictwa.

Komisarzy rządowych należy zapraszać na wszystkie posiedzenia i mają oni prawo do zabierania w każdej chwili głosu i do stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała. Mają oni nadto prawo odraczania uchwał i zażądań wydziału i jego dyrekcji na tak długo, aż Minister handlu wyda ostateczną decyzję.

Komisarze rządowi mają prawo wglądania do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów i żądania wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne

§ 11.

Kary.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia tudzież zarządzeń, wydanych w jego granicach przez Ministra handlu, będą nakładane kary stosownie do § 14. rozporządzenia z dnia 15. czerwca 1917, Dz. u. Nr. 257.

§ 12.

Rozwiązanie wydziału zawodowego.

Wydział zawodowy handlarzy winem rozwiązuje Minister handlu po wysłuchaniu dyrekcji i gospodarczego wydziału kupiectwa (§ 15. rozporządzenia z dnia 15. czerwca 1917, Dz. u. p. Nr. 257).

Wieser wtr.

Sylva-Tarouca wtr.

432.

Obwieszczenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 2. listopada 1917

o zmianie garnic północnych obszarów wojennych w Austrii.

Naczelną komenda armii ustanowiła na zasadzie § 1., ustęp 1., rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 17. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 241, granice północnych obszarów wojennych — zmieniając dotychczasowe odgraniczenie — w ten sposób, że część powiatu politycznego Sokal, leżąca na wschód od Bugu, następnie powiaty polityczne Kamionka Strumiłowa, Podhajce, Buczacz, Tłumacz, Horodenka, Kolomyja, Śniatyn, Peczenizyn, Kosów i powiat sądowy Brzeżany w Galicyi, tudzież powiat polityczny Wyżnica i powiat sądowy Waszkowce nad Czeremoszem na Bukowinie wydziela się z mocą obowiązującą z dniem 1. listopada 1917 z północnego ścisłego obszaru wojennego i przydziela do północnego dalszego obszaru wojennego.

Odgraniczenie północnych obszarów wojennych w Austrii przedstawia się tedy, jak następuje

I.

Północny dalszy obszar wojenny obejmuje:
w królestwie Galicyi: Galicyę zachodnią z wyjątkiem obszarów gmin Biała i Lipnik, a z Galicyi wschodniej obszar aż po powiaty polityczne Sokal, Kamionka Strumiłowa, Przemyślany, po powiat sądowy brzeżański i po powiaty polityczne Podhajce, Buczacz, Horodenka, Śniatyn i Kosów włącznie;
w księstwie Bukowiny: powiat sądowy Waszkowce nad Czeremoszem i powiat polityczny Wyżnica.

II.

Północny ściślejszy obszar wojenny obejmuje:
w królestwie Galicyi: wschodnią część Galicyi wschodniej aż po powiaty polityczne Radziechów, Złoczów, Zborów, powiat sądowy Kozowa, powiaty polityczne Tarnopol, Trembowla, Czortków i Zaleszczyki;
księstwo Bukowinę z wyjątkiem powiatu sądowego Waszkowce nad Czeremoszem i powiatu politycznego Wyżnica.

Toggenburg wlr.